

[Niels Ravn.]

hele, har betakket sig, og jeg kan give tilslutning til dette synspunkt. At grundskylden skal afskaffes — ja, jeg noterer lige for en ordens skyld, at det kan vi naturligvis heller ikke acceptere fra det konservative folkepartis side; tværtom.

Jeg skal slutte med at sige, at hele dette forslag, når vi tager det som en helhed, er et oplæg til yderligere at gøre dansk landbrug afhængigt af statsmagten, gøre det til et statsstyret og et statsdirigeret erhverv med hensyn til investeringer, produktionskontrol osv.

Det konservative folkeparti har det stik modsatte sigte med dansk landbrug, og derfor vil de overvejelser, vi gør os, og de forslag, vi vil kunne støtte i relation til landbrugets situation, have det modsatte sigte, nemlig på ny at føre dansk landbrug tilbage til at være et selvhjulpet erhverv, der er frit og uafhængigt, som alt erhvervsliv skal og bør være, hvis det virkelig skal være funktions- og konkurrencedygtigt. At tilbageføre erhvervet til denne situation er det konservative folkepartis sigte med den landbrugs politik, vi vil føre, og det vil man få mere at høre om senere på året.

Jens Chr. Christensen: I modsætning til de to foregående ordførere har jeg ikke været indstillet på at ofre mange ord på det forslag, der her er til behandling. Jeg vil slet ikke gå i enkeltheder med hensyn til de ting, som er ridset op i forslaget til beslutning. Jeg vil nøjes med at sige lidt om principperne deri.

Vi har jo tidligere behandlet forslag til landbrugslove her i det høje ting, og hr. Morten Lange har i mange år været ordfører for SF i disse sager. Og dér har vi jo gang på gang oplevet, at hr. Morten Lange med et bedredende smil her fra talerstolen har kritiseret principperne i den landbrugslovgivning, der er blevet gennemført både af den nuværende regering og af tidligere regeringer. Hr. Morten Lange har gang på gang sagt, at man fra hans partis side ikke kunne

medvirke til at fremme en sådan lovgivning, for det var jo ikke en lovgivning, der pegede fremad. Derfor har man jo med fuld ret kunnet vente, at når det samme parti med den samme ordfører kom med et forslag til beslutning på samme område, så ville det være noget, der pegede fremad. Men hvad er det så, vi ser? Hvad er der i forslaget, der peger fremad? Ja, vi må jo konstatere, at det eneste, der peges på, er princippet om statseje, det er princippet om statsdirigering.

Og så kan man jo godt spørge: hvad har egentlig været løftestangen i dansk landbrug igennem snart 200 år, løftestangen i hvert fald siden 1788? Ja, det har været den private ejendomsret. Det er der ingen der kan være det mindste i tvivl om. Det har været glæden ved at stå på sit eget, stå på sin egen ejendom, eje sin egen ejendom. Det har været glæden ved at skabe, skabe det, som både mand og kone og børn i de fleste tilfælde har været fælles om — derfor har de med frisk mod og glad sind kunnet arbejde alle ugens 7 dage. Det har været glæden ved, at de har kunnet se, at deres ejendom, enten det nu var en lille ejendom, eller det var en større ejendom, blev forbedret år efter år. Det at skabe værdier og vide, at disse værdier gik i arv til deres eventuelle børn, det er det, der har været løftestangen.

Men det, hr. Morten Lange og hans parti nu vil til at gennemføre, er, at staten skal overtage det hele, at staten skal dirigere det hele. Ganske vist hedder det sig, at det er landbrugsministeren, der skal tillade, og landbrugsministeren, der skal bestemme — ja, der ville blive mange opgaver for landbrugsministeren fremover, hvis et sådant forslag skulle gennemføres.

Jeg kan uden at gå ind på de begrundelser, som landbrugsministeren fremførte, sige, at fra venstres side står vi helt og holdent bag disse udtalelser og bag den principielle indstilling, som landbrugsministeren kom frem med. Jeg skal derfor slutte med at sige, at fra venstres side må vi klart afvise det forslag, som her er til behandling.